

Μηχανή παραθαλάσσιας τουριστικής κατοίκησης

Πλαίσιο

Η παραλία αποτελεί μια ζώνη φύσης ανάμεσα στη στεριά και τη θάλασσα – ένα όριο ασαφές και μεταβαλλόμενο – και το κύριο πεδίο στο οποίο εκτυλίσσονται και νοηματοδοτούνται οι θερινές διακοπές. Στην παραλία εναποτίθεται ένας μικρότερος ή μεγαλύτερος αριθμός τεχνητών στοιχείων/«εξαρτημάτων άνεσης» – ομπρέλες, μικρές σκηνές, στέγαστρα, ξαπλώστρες, πετσέτες, ψάθες, αναψυκτήρια, μπαρ. Συνήθως, πιο πίσω, το «πλαγκτόν» των τουριστικών κατοικιών, διαρκώς εξαπλώνόμενο μετασχηματίζει το παραθαλάσσιο τοπίο σε αστικοποιημένη περιφέρεια της πόλης.

Στην παραλία ξεδιπλώνεται μια εντελώς διαφορετική μορφή συνύπαρξης, μια διαφορετική κουλτούρα από εκείνη της πόλης: η κουλτούρα του σώματος. Στην παραλία, όλοι, εκδεδυμένοι από την αστική ενδυμασία – που διαφοροποιεί, κωδικοποιεί και, εν τέλει, προδιαθέτει και προκαθορίζει συμπεριφορές – μοιάζουν «ίσοι». Η κολύμβηση, η έκθεση του σώματος στον ήλιο και στα βλέμματα των άλλων, η ανάγνωση και η μουσική, η θαλάσσια και παραθαλάσσια άθληση και οι εφήμερες συλλογικότητες, συγκροτούν την εμπειρία της παραλίας.

Θέμα: «Μηχανή» – Εναπόθεση – «Παχιά» νέα στρώση

Το εργαστήριο θα ασχοληθεί με το σχεδιασμό μιας «μηχανής» εφήμερης, πρωταρχικής παραθαλάσσιας τουριστικής κατοίκησης για 60-100 άτομα σε ένα ιδεατό άνυδρο παραθαλάσσιο Μεσογειακό τοπίο με ξηρό έδαφος, θάμνους και βράχια χωρίς δρόμους ή άλλες υποδομές.

Η «μηχανή» παραθαλάσσιας κατοίκησης θα πρέπει να γίνει αντιληπτή ως μια «παχιά» νέα στρώση που «εναποτίθεται» στο παραλιακό τοπίο και, στο τέλος της θερινής περιόδου, όντας αναστρέψιμη, μπορεί να αποσυναρμολογείται και να απομακρύνεται. Η «παχιά» τομή της μηχανής επιτρέπει την ενσωμάτωση χώρων κατοίκησης στο εσωτερικό της. Περιλαμβάνει χώρους διαμονής, φαγητού, συλλογικών δραστηριοτήτων και υποστήριξης.

Η «μηχανή» κατανοεί τη φυσιογνωμία του τοπίου – τα φυσικά και γεωγραφικά στοιχεία που το συγκροτούν και το χαρακτηρίζουν – και προσαρμόζεται σε αυτό.

Η «μηχανή» έχει στόχο την παραγωγή *απόλαυσης* στην παραθαλάσσια διαμονή. Ενσωματώνει περισσότερα ή λιγότερα στοιχεία του φυσικού τοπίου και στοχεύει στην ενεργειακή αυτονομία, σε ένα ελάχιστο (περιβαλλοντικό) αποτύπωμα, στην απεξάρτηση από τις όποιες υποδομές.

Η «μηχανή» προτείνει μια νέα ερμηνεία της «άνεσης» για έναν «νέο τουρίστα» που εκτιμά ανεπιφύλακτα την αρχιτεκτονική, ως *ιδέα* και *χωρική εμπειρία*.

Στο ARC_ΕΣ105 Ειδικό Εργαστήριο Σχεδιασμού θα γίνουν δεκτοί έως 12 φοιτητές που θα εργαστούν σε μονομελείς ή διμελείς ομάδες. Όσοι ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν καλούνται να αποστείλουν σχετικό email στον Γ. Αίσωπο στο aesopos@upatras.gr

Το Ειδικό Εργαστήριο Σχεδιασμού αποτελεί εισαγωγή στη θεματική των Ερευνητικών Εργασιών που αναλαμβάνει ο Γ. Αίσωπος στο 8ο εξάμηνο και πραγματοποιούνται τις διαφορετικές εκφάνσεις του τουριστικού φαινομένου και τη σχέση τους με την αρχιτεκτονική, την πόλη και το τοπίο.